

Tebessüm(Anlatıcı) (Latife Tekin'in "Unutma Bahçesi" adlı Romanı)Dışa Dönük

Karakter Unutma Bahçesi'nin anlatıcısı olan Tebessüm, Şeref'in ilgisini çekmeye çalışan ve ona hayran olanlardan biridir. Tebessüm gazeteci olması nedeni ile web sitesine yüklenen yazılardan ve bahçeye alınan bahçıvanın karşılanmasından sorumludur. Kimseyle sorun yaşamak istemeyen Tebessüm tartışma yaşamamak adına daha çok izleyici konumunda yaşar. Entelektüel ve her şeyi derin düşünen bir karakterdir. Şeref konusunda hayli tedirgin olan Tebessüm 'ün onu kaybetme korkusu kısmen kıskançlık olarak yansıtılmasa da hareketleri bunu gösterir niteliktedir. Yaşadıkları yüzünden hırçın biri haline gelirken çoğu zaman kendini sakinleştirmeyi bildiği için Tebessüm farklı biridir. Çoğu şeyi öncesinde rüyasında gördüğüne inandığı için önsezilerine güvenir.

Aktiviteler Bahçeye gelen konuklarla ilgilenmek ve olası bir korkuyu da yatıştırmak Şeref tarafından kendisine verilen görevlerdir. Şeref'e karşı beslediği hayranlık duygusu nedeni ile daha çok onun peşinde dolanır. Gördüğü rüyaları Şeref ile paylaşır.

ÖRNEK ANILAR

Gayretsiz Unutmak ve anımsamak konusundaki fikirleri çoğu zaman Şeref ile uyuşmayan Tebessüm, bunun için herhangi bir çaba da sarf etmez, dolayısı ile unutma konusunda pek başarı sağladığı görülmez: "Zihnimde bir kıpırtı hissettiğimde boşlukta ardı ardına görüntüler belirir, sayılarla düşünüp konuşamıyorum onun gibi. Önceleri farkında bile değildim; boşlukta beliren görüntülere bakıp aklımdan geçenleri mırıldanıyorum işte. Kimseyle anlaşmazlığa düşüp bir sorun yaşadığım da olmadı. Ama böyle konuşmam Şeref'i öfkeliendiriyor.

Uyanık Yaşamın getirdiği şeyleri sorgulama konusunda başarılı olan Tebessüm, düşüncelerini kolay kolay herkesle paylaşmaz. Şeref'e ilk bakışta hissettiği şeyleri dahi hemen söylemez ki bunun onu iteceğini bilir: "Kimin içinde ne sakladığını anlamanın bir yolu var, olmasına; hiç de yanılmazsınız. Aramızda heyecan uyandıracak gizli gerçekleri kendisinden önce başkasının kavrayıp dile getirmesine katlanamayan kişiler olmasa, söylemeye çekinmezdim. Her zamanki gibi hafife alacaklar, oysa hepsini uyarmam gerekir, özellikle de Şeref'i..."

Konuşkan Çevresinde bulunan insanlara karşı her ne kadar temkinli yaklaşırsa da onlarla konuşmayı seven Tebessüm, iş arkadaşları ile belli bir dostluğa ulaşmak için bildiklerini açıklama yolunu seçer: "Çalışanlarla görünürde bir çatışma yaşamıyor gibiydik. Az bir çabıyla konuşabilecek duruma geleceğimizi bana düşündüren bu oldu zaten. Dostluklarını kazanmak için, hangi duygularla bir araya geldiğimizi, niye böyle iç içe yaşadığımızı, ne yapmaya çalıştığımızı açıklamaya uğraştım hep. İlerde su deposunun aşığına bir Unutma Enstitüsü kurulacağına kadar, bilmelerinde sakınca görmediğim, kural gereği saklamak zorunda olmadığım her şeyi anlattım onlara."

Tedirgin Şeref'e duyduğu hayranlık hissi kimi zaman yerini öfkeye bırakır. Şeref'in başkaları ile ilgilenmesi, öpmesi, sarılması gibi gördükleri Tebessüm'ü duyguları konusunda tedirgin ederek ikileme düşürür: "Şeref'e karşı içimde yine öfke uyanacak diye korkuyorum. Sözlerinin etkisinden sıyrılmaya telaşla öyle düşüncelere sığınıyorum ki, kiminde o an şaşırıp irkilmem, içimi acı bir pişmanlığın kaplaması kendime dönüp kafamı toparlamama fayda etmiyor. Kızgınlığım ona yöneliyor bu defa, gözüm kötülükleri görmez oluyor."

Anlaşılır Ferah ile uzlaşma gösteremeyen Tebessüm, Ferah'ın Şeref'e gösterdiği yakınlığa mana veremez. İnsanlara düşüncelerinin gösterdiği biçimde davranan Tebessüm, sevgilerine de güvendiği için anlaşılır olmaya önem verir. Ve Ferah'ın Şeref'e yapmak istediklerini önceden paylaşmak ister. Daha evvel kendisine kötü hissettirdiğini Şeref ile paylaştığı için de aralarında soğukluk vardır: "Uygun bir anını kollayıp bu konuyla ilgili konuşmayı denedim Şeref'le, -terasına gitmez olmuştum artık, işe ara vermesine yakın iyice yorgun düştüğü zamanlarda yanına uğruyordum- kapıldığım kötü düşüncelerden kendisini sorumlu tutmamın yanlış olduğunu söylemekle kalmayıp bunun sakıncalarını açıklamaya giriştiği için ayakta durmakta güçlük çekmeye başladım."

Sorgulayan Hayatın içinde karşılaştığı her sesi, hikayeyi sorgulayan Tebessüm, unutma konusunda fikir üretme konusunda zorlanır. Hem kendi anımsadıkları hem de her bakıştan, kelimededen anlam çıkaran içsel dünyası nedeni ile derin düşüncelerden kendini alamaz: "Benim de, içimden boşalan bir solukla kendim olmaktan çıktığım, havadaki parlamalar gibi bilinmez anlarım oluyor. Önceki yaz, böyle

bir durumdayken aramızda bir konuşma geçti, yakınımızda çıkan bir yangın sırasında. Gece geç vakit, karşı tepeler tutuşmuştu, iyi bir zaman değildi, az daha kopuyordu ilişkimiz.”

Hırçın Herkesle iletişimde olmak isteyen Tebessüm, insanların konuşmaktan yana pek de ılımlı olmadığını gördükçe canı sıkılır. Üstelik Şeref'i Ferah ile yakın görmek de Tebessüm'ü iyice hırçın bir hale dönüştürmeye yeterli gelir: “Sert çıktığımı kabul ediyorum ama üstlendiğim sorumluluklar yüzünden insanların beni kendilerinden ayırdığını hissetmek canımı sıkıyor.”

Merhametli Giray'ın tırtıllardan korkup hepsini öldürmesine sinirlenen Tebessüm, hayvanlara karşı merhametli biridir. Giray'ın hatasını anlayıp pişman olmasını ister: “Öldür dedi mi sana peki? Hayır... Bu yaptığın korkunç bir şey Giray, bakamayacağım. Beyaz beyaz seni yakıp öldürseler... Haberin olsun, toplantıda kavga çıkaracağım,” dedim, “umarım, her gece rüyanda milyonlarca tırtıl görürsün.”

Kararlı Cömert'in tüfeği dolaşmasından kötü bir şey olacağı hissine kapılan Tebessüm, Şeref ile konuşmaya kesin karar verir, bildiği her şeyi ona da anlatmak ister. Unutma bahçesinde başlayan pek çok hikâyeye şahit olan Tebessüm, bunları durdurmak niyetindedir : “Sertçe kolumu çekip omzundan iterek kurtarım kendimi, sesimi çıkarmadan öfke içinde avluya döndüm. Ara merdivenleri hızla yarısına kadar tırmanıp durdum. O anda verdim kararımı, yoksa çok geç... Başlayan bu hikâyeyi durdurmam gerekiyordu. Tüfeğini alıp gitmeliydi buradan. Ateşdikenlerinin arkasından dolanıp Şeref'in terasına çıktım. Eve dönmesini bekleyecektim.”